

ЛОРЪНС ФЕРЛИНГЕТИ ИЗ „АВТОБИОГРАФИЯ“

Превод от английски: Леда Милева, —

chitanka.info

Аз водя тих живот
в заведението на Майк. Всеки ден
наблюдавам шампионите в билиардната зала
и страстните играчи на френски пинбол.
Водя тих живот
в долния край на източен Бродуей.
Аз съм американец.
Бях американско момче,
четях списание „Американско момче“
и се записах скаут
в едно предградие.
Мислех се за Том Сойер,
ловях рачета в реката Бронкс
и си представях, че е Мисисипи.
Имах ръкавица за бейзбол
и велосипед.
Разнасях едно женско списание
в пет часа следобед
и „Хералд Трибюн“
в пет часа сутринта.
Още чувам как свитъка хартия пада
до затворените врати.
Детството ми не беше радостно.
Видях приземяването на Линдберг...
Заловиха ме при кражба на моливи
в един магазин за пет и десетцентрови стоки.
Участнувах в десанта в Нормандия
с лодка, която се преобърна.
Видях обучените армии
в Дувър...
Аз водя тих живот.
Всеки ден
пред заведението на Майк наблюдавам
как светът се движи
в своите странни обувки.

И аз веднъж реших
да обиколя света,
но стигнах до Бруклин.
Не можах да премина през моста,
Занимавал съм се с мълчание,
изгнание и хитрост.
Доляях много близо до слънцето,
но восъчните ми крила се стопиха.
Търся моя старец — баща ми, —
когото никога не съм виждал.
Търся и изгубения водач,
с когото летях.
Младите хора трябва да бъдат изследователи.
Но майка ми не ме е предупредила,
че ще ми се случат такива неща...
Аз водя тих живот
в заведението на Майк. Всеки ден
чета във вестника специалните колони.
Прочетох „Ридърс дайджест“
от кора до кора
и забелязах, че там Съединените щати
напълно се оприличават
на Обетованата земя,
където върху всяка монета е написано:
„На Бога се уповаваме“.
Но на доларовите банкноти
няма такъв надпис,
тъй като те сами за себе си
са богове...
Чета вестници всеки ден
и в тъжната анемия на печата
разбирам колко е объркано човечеството...
Аз съм американец.
Имам паспорт.
Страдал съм, но още не публично.
Твърде млад съм, за да умра.
Аз съм самоиздигащ се човек.

Имам планове за бъдещето.
Очаквам да получа висока длъжност.
Може би ще се преместя в Детройт.
Сега само временно
продавам вратовръзки.
За моя шеф съм като
отворена книга,
но за най-близките си приятели
съм пълна загадка.
Аз водя тих живот
в заведението на Майк. Всеки ден
съзерцавам пъпа си...
Аз съм една сълза на слънцето.
Аз съм хълм на поезията.
Аз съм бряг на песента.
Аз съм пиано
в изоставено казино
на морския булевард,
потънал в гъста мъгла,
но пианото още свири...
Аз водя тих живот
в заведението на Майк...
Чел съм някъде
„Смисълът на съществуването“,
но не помня
точно къде.
Но аз съм мъж
и аз съм тук.
Може би ще накарам устните
на заспалите да проговорят.
Може би ще направя от моите ръкописи
снопове трева.
Може би ще напиша
собствения си епитаф
и той ще сочи пътя
на конниците.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.